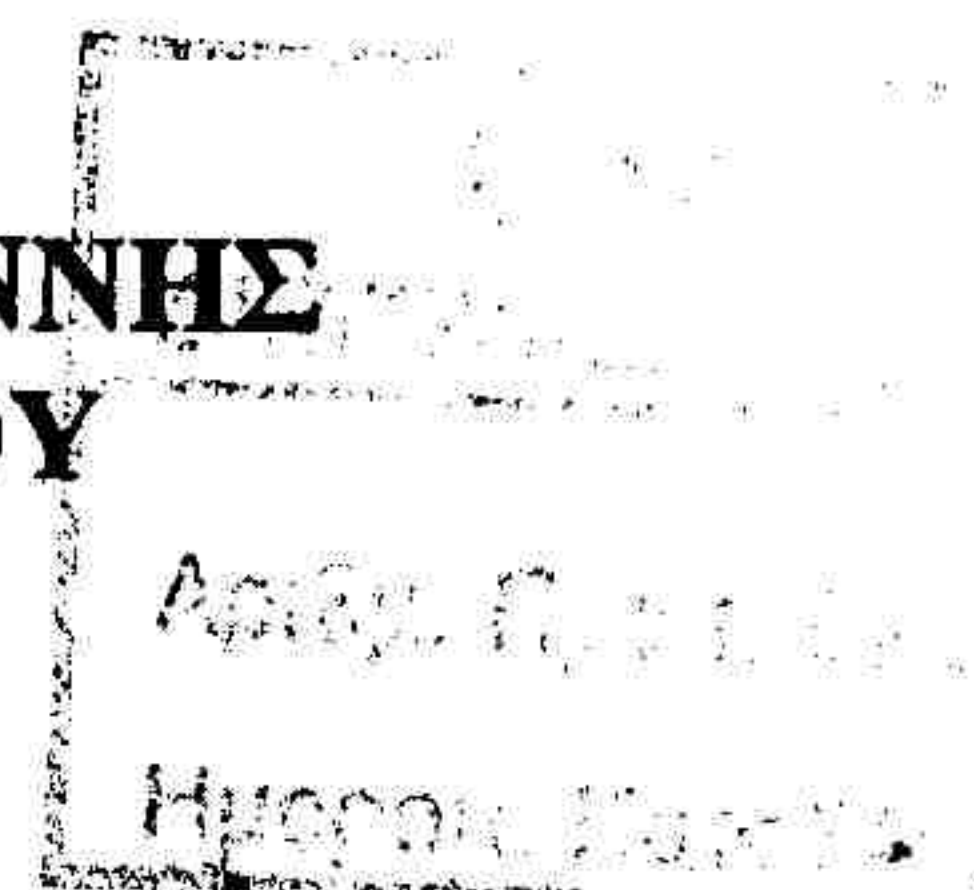

ΜΑΝΩΛΗΣ Κ. ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ
ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ
ΝΕΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΕΡΩΤΗΣΗ

Προς τον κ. Υπουργό Παιδείας και Θρησκευμάτων

ΘΕΜΑ: Η πληροφορική στα σχολεία: απλό εργαλείο οικονομικής ανάπτυξης ή ζωτικό φίλτρο για την κατανόηση του εξωτερικού κόσμου;

Σε πρόσφατο άρθρο του ο Καθηγητής κ. Ιωάννης Τσουκαλας, Ευρωβουλευτής (ΝΔ) αναφερομενος στην σημασία της πληροφορικής στην δευτεροβάθμια εκπαίδευση στα μέσα της δεύτερης δεκαετίας του 21^{ου} αιώνα καταγράφει τρεις συνεπείες που θα έχει, η μη αξιοποίηση των δυνατοτήτων της πληροφορικής, στους μαθητές, το εκπαιδευτικό σύστημα και τις αναπτυξιακές προοπτικές της χώρας:

α) Στερεί τους μαθητές από πολύτιμες τεχνολογικές δεξιότητες που θα τους επέτρεπαν να ανταγωνιστούν επί ίσοις όροις τους ομολόγους τους στην παγκόσμια αρένα. Δημιουργείται ένα ακόμη μεγαλύτερο χάσμα δεξιοτήτων μεταξύ των ελληνοπαίδων και των συνομηλίκων τους στην Ευρώπη και τον υπόλοιπο κόσμο. Η παραγωγικότητα και η ανταγωνιστικότητα στην Κοινωνία της Γνώσης και της Πληροφορίας δεν εξαρτώνται από το πόσο χαμηλός είναι ο μισθός και πόσο εύκολη η κινητικότητα ενός εργαζομένου, αλλά από το κατά κεφαλήν γνωστικό, τεχνολογικό και πολιτιστικό περιεχόμενο του κάθε πολίτη.

Στην Ελλάδα της νεανικής ανεργίας του 60%, της χαμηλής ανταγωνιστικότητας και της ακόμη μικρότερης παραγωγικότητας, όπου μόλις το 50% του πληθυσμού χρησιμοποιεί τακτικά το διαδίκτυο (έναντι 70% στην ΕΕ) και το 42% του πληθυσμού δεν έχει χρησιμοποιήσει ποτέ το διαδίκτυο (έναντι 22% στην ΕΕ), η πληροφορική πρέπει να βρίσκεται στην κορυφή των προτεραιοτήτων του εκπαιδευτικού μας συστήματος.

Η πολυπόθητη ανάπτυξη δεν αποτελεί από μόνη της πολιτική αλλά είναι αποτέλεσμα πολιτικών. Αυτήν την περίοδο, όλες οι δυτικές χώρες, ενισχύουν τον ρόλο της πληροφορικής στα σχολεία μέσω των εκπαιδευτικών προγραμμάτων στοχεύοντας στην καλλιέργεια ανθρώπινου δυναμικού. Δημόσιο σχολείο χωρίς ουσιαστικό ρόλο για την πληροφορική είναι σχολείο δεινοσαύρων.

β) Στερεί το σχολείο από τον καταλυτικό ρόλο που μπορεί να παίξει η πληροφορική για την υποστήριξη της διδασκαλίας των άλλων μαθημάτων, τόσο μέσω της παροχής παιδαγωγικών εργαλείων σε άλλους κλάδους, όσο και μέσω της πολυπόθητης διαθεματικότητας με την οργανική ένταξη της πληροφορικής στην διδασκαλία.

Προτεραιότητα της ελληνικής πολιτείας δεν μπορεί να είναι η λογική του να βάζουμε, «υπολογιστές στα σχολεία» αντί για «επιστήμονες πληροφορικής στα σχολεία». Αποτέλεσμα αυτής της πολιτικής τις προηγούμενες δεκαετίες, είναι να έχουν ξοδευτεί δεκάδες εκατομμύρια ευρώ για εργαστήρια πληροφορικής στα σχολεία, που ελάχιστοι εκπαιδευτικοί πλην των ειδικοτήτων πληροφορικής είναι σε θέση (ή έχουν την διάθεση) να αξιοποιήσουν, ενώ πανάκριβοι «αλληλεπιδραστικοί ηλεκτρονικοί

πίνακες» παραμένουν σκονισμένοι σε αίθουσες γιατί ελάχιστοι μπορούν να τους χρησιμοποιήσουν.

γ) Στερεί τους σημερινούς μαθητές και μελλοντικούς πολίτες αυτής της χώρας από ένα ζωτικό φίλτρο ανάγνωσης, αποκωδικοποίησης και ερμηνείας του εξωτερικού αντικειμενικού κόσμου. Ο ψηφιακός εναλλακτισμός έχει πάψει προ πολλού να είναι ένα ξεχωριστό τεχνολογικό πεδίο ή απλά ένα πολύτιμο παραγωγικό εργαλείο και έχει καταστεί αναπόσπαστο τμήμα της πολιτικής, κοινωνικής και οικονομικής συγκρότησης των σύγχρονων κοινωνιών. Η πρόσβαση στην ψηφιακή πληροφορία και στα νέα μέσα επικοινωνίας και ενημέρωσης, η ισότιμη κριτική συμμετοχή στη δημόσια σφαίρα, ο σεβασμός και η προστασία των ψηφιακών προσωπικών δεδομένων, δεν αποτελούν απλές τεχνικές δεξιότητες αλλά ζωτικές προϋποθέσεις για την καλλιέργεια της ιδιότητας του πολίτη και της άσκησης των δικαιωμάτων του.

Ερωτασθε

1. Τι προτίθεστε να κάνετε για να εναρμονιστεί η Ελλάδα με τις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όπου δίνονται μάχες για ενεργή συμμετοχή των πολιτών στην δημοκρατική και πολιτική διαδικασία, για την «ανοιχτή πρόσβαση» στα ψηφιακά δεδομένα, για την «ανοιχτή πρόσβαση» στους ψηφιακούς πολιτιστικούς θησαυρούς της ΕΕ, για την «ανοιχτή πρόσβαση» στις επιστημονικές δημοσιεύσεις, τις επιστημονικές εξελίξεις και τις συστάσεις διεθνών οργανισμών?

Ηρακλειο 9/9/2013

Ο ερωτων